

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1242

гр. Варна , 06.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в закрито заседание на шести април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлева
Членове: Даниела С. Христова
Светлана К. Цанкова

като разгледа докладваното от Даниела С. Христова Въззивно частно гражданско дело № 20213100500661 по описа за 2021 година

Производството е образувано възоснова на частна жалба с вх. рег. № 265 от 18.01.2021 г. подадена от адв. Н.К. в качеството на пр. представител на Т. К. В. срещу Определение № 11084 от 02.12.2020 г., с което е съдът е прекратил производството по гр.д. № 9591 по опис на ВРС за 2020 г., **на основание чл. 130 от ГПК.**

В жалбата се излага, че първоинстанционният съд е постановил неправилен и необоснован съдебен акт и се претендира за неговата отмяна и връщане за продължаване на съдопроизводствените действия.

Настоящият въззивен съд приема жалбата като процесуално допустима и по същество основателна, предвид следното:

Производството по гр.д. № 9591 по опис на ВРС за 2020 г. от Т. К. В. против ЮЛНСЦ „Хармония 1 и 2“ с ЕИК 205425598 **по предявени, кумулативно съединени установителни и осъдителни и установителни искове**, както следва: 1. Да приеме за установено, че ищцата има право да бъде информирана за резултатите от дейността на ответното сдружение и за осъждането му да предаде цялата надлежна документация на дружеството; 2. Да приеме за установено, че ищцата няма непогасени парични задължения в размер на 160 лева; 3. Да осъди ответника да върне сумата от 120 лева събрана принудително без правно основание; 4. Да приеме за установено, че всички взети решения на общи събрания са нищожни поради това, че са проведени в нарушение на императивни правила.

Първоинстанционният съд е постановил съдебен акт, в мотивите към който е приел, че ищцата има правен интерес само от иск с правно основание чл. 25, ал. 6 от ГПК, но след като изрично е заявила, че не предявява този иск, производството следва да бъде прекратено изцяло.

От всички твърдения изложени в исковата молба и уточняващите молба се установява, че ищцата търси от съда **установителна защита** на правата си произтичащи от членство в ответното дружество, които са и предоставени с нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗЮЛНЦ във втората хипотеза – правото да бъде информирана за дейността на дружеството, и **осъдителна защита** за предаване на конкретно описани документи, **отрицателен установителен иск** за недължимост на парично вземане и **осъдителен иск** за връщане на парична сума.

Когато ищецът твърди, че притежава правото и въз основа на него предявява осъдителен иск, съдът следва да прецени дали действията, за които се претендира да бъде осъден ответника съответстват на твърдяното право на ищеца. Ако съдът прецени, че правото по чл. 21, ал.2 от ЗЮЛНЦ, не съответстват на осъждането на сдружението /му да предава архив или друг вид документация/, съдът следва да даде указания на ищеца да отстрани нередовностите на исковата молба, като тези указания следва да са конкретни и да водят до точни и ясни отговори, вкл. и дали се поддържа само искът за установяване на оспорено право. С уточняващите молби ищцата е навеждала нови фактически твърдения, но не е внесла яснота във фактическите си твърдения оспорват ли се правата и по чл. 21, ал.2 от ЗЮЛНЦ от ответника, нито е уточнила дали счита, че правата включват освен достъп до информация и предаване на документи или запознаване с тях. Съдът не е изисквал от ищцата да посочи по какъв начин ответника оспорва правото и по чл. 21, ал. 2 пр. 2 от ЗЮЛНЦ и съответства ли на това право осъдителната претенция за предаване на документи описани в исковата молба и в обжалваното определение на съда. Без да бъдат уточнени претенциите на ищцата, не може да бъде преценяван правен интерес, защото преценката за надлежно упражняване право на иск следва редовната искова молба и не може да я предхожда.

По предявения отрицателен установителен иск за недължимост на сумата от 166.40 лева, ищцата е въвела фактически твърдения, според които е спорно между страните дали тя, като член на сдружението дължи тази сума. От представените от ищцата документи изходящи от ответника – списък на задълженията незарзделна част към „покана за доброволно изпълнение“, преценени на този етап от производството, който се развива между съда и ищцата следва, че ищцата има правен интерес със съдебно решение да бъде отречено публично оповестено задължение. Дали това задължение има основание „доплащане на встъпителна вноска“ или друго, съдът ще преценява след като получи писмен отговор на ответника, който ако претендира вземането, следва да наведе и неговото основание. При несъответствие на цената на иска с платената държавна такса или при неясни фактически твърдения, съдът следва да констатира нередовна искова молба и да предприеме съответните действия на нередовността. Преценката за надлежно упражняване право на иск следва редовната искова молба и не може да я предхожда.

В последната уточняваща молба е предявен осъдителен иск за връщане на парична сума в размер на 120 лева и исковата молба в тази част е нередовна, като до момента на

прекратяване, съдът не е поискал от ищеца да уточни тази претенция въз основа на кои фактически твърдения е направена. Това е било необходимо, тъй като не е ясно твърди ли се, че ищцата е получила 3 бр. дистанционни управления и как е формирана цената на иска. Преценката за надлежно упражняване право на иск следва редовната искова молба и не може да я предхожда.

По предявения иск за прогласяване на нищожността на решенията на ОС на ответника, съдът следва да изиска от ищеца, да конкретизира исковата молба като индивидуализира решенията за които претендира нищожност и да раздели производството по делото в тази част, като съобрази родовата подсъдност определена в чл. 25, ал.6 от ЗЮЛНЦ на исковете с правно основание чл. 25, ал.4 от с.з. и изпрати делото на Варненски окръжен съд.

Въззивният съд не може да направи самостоятелна преценка за липсата на процесуална предпоставка правен интерес въз основа на нередовна искова молба, поради което приема, че постановеното определение е необосновано и като такава следва да бъде отменено и върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия. Въззивният съд констатира, че както в исковата молба, така и в уточняващите, също и във въззивната жалба **ищцата непрекъснато изменя своите фактически твърдения и навежда нови**, също толкова несвързани с конкретните петитуми, поради което следва да бъде постановено едно определение, в което съдът да конкретизира противоречията между обстоятелствената част на исковата молба и петитуми, да опише конкретните действия, които ищцата следва да извърши за да отстрани противоречията в нередовната искова молба, като при поредно неточно или непълно изпълнение, производството по делото да бъде прекратено частично или изцяло /в зависимост от това, за кои от исковете са налице предпоставките за приложението на чл. 129 , ал. 3 от ГПК/.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №11084 от 02.12.2020 г. постановено по гр.д. № 9591 по

опис на ВРС за 2020 г. и **ВРЪЩА** делото на първоинстанционния съд за продължаване на процесуалните действия.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховен касационен съд в 1 седмичен срок от връчване на съобщението до ищците.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____